

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. märtsil 2020 – Rad Service Srl
Unipersonale jt versus Del Debbio SpA jt**

(Kohtuasi C-210/20)

(2020/C 279/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Vastustajad: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., Daf Costruzioni Stradali Srl kui koos GARC SpA ja Edil Moter Srl-iga moodustatud ettevõtjate ajutise ühenduse volitatud ettevõtja

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24⁽¹⁾ artikliga 63, mis puudutab teiste üksuste vahendite toetumist, koostoimes Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklites 49 ja 56 sätestatud asutamisevabaduse põhimõtte ja teenuste osutamise vabaduse põhimõttega, on vastuolus see, kui kohaldatakse Itaalia õigusnorme teiste ettevõtjate vahendite tuginemise ning hankemenetlustest kõrvaldamise kohta, mis sisalduvad 18. aprillil 2016. aasta seadusandliku dekreediga nr 50 kehtestatud hankeseadustiku (codice dei contratti pubblici) artikli 89 lõike 1 neljandas lauses ning mille kohaselt tuleb siis, kui abistav ettevõtja on esitanud valeandmeid kriminaalkorras süüdimõistvate ja jõustunud kohtuotsuste kohta, millest võib potentsiaalselt ilmned, et on toime pandud raske ametialane üleastumine, peab hankija hankemenetluses osaleva pakkuja igal juhul menetlusest kõrvaldama, nõudmata talt või võimaldamata tal algse abistava ettevõtja asemel uue sobiva abistava ettevõtja nimetamist, mitte nagu muudel juhtudel, mil isikud, kelle vahendite ettevõtja kavatses tugineda, ei vasta asjakohasele kvalifitseerimistingimusele või esineb nende kohustusliku kõrvaldamise aluseid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 19. mail 2020 – JV
versus Bundesrepublik Deutschland**

(Kohtuasi C-215/20)

(2020/C 279/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: JV

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiv (EL) 2016/681⁽¹⁾, mille kohaselt edastavad lennuettevõtjad eranditult kõikide reisijate kohta üksikasjalikku broneeringuinfot liikmesriikide asutatud broneeringuinfo üksustele, kes kasutavad kõnealust infot kindlaksmääratud kriteeriumide alusel automaatselt võrdlemiseks andmebaasides sisalduvate andmetega, ilma et neil oleks selleks alust, ning seejärel säilitavad asjaomaseid andmeid viis aastat[,] on direktiiviga (EL) 2016/681 taotletud eesmärki ning täpsuse ja proportsionaalsuse nõudeid arvestades kooskõlas põhiõiguste hartaga, eelkõige harta artiklitega 7, 8 ja 52?

2. Eelkõige:

- a) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 3 punkt 9 koosmõjus direktiivi (EL) 2016/681 II lisaga on osas, milles selles on sätestatud, et direktiivis 2016/681 kasutatud mõiste „raske kuritegu“ tähendab direktiivi (EL) 2016/681 II lisas loetletud süütegu, mis on liikmesriigi õiguse kohaselt karistatav vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetmega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt kolm aastat, piisava täpsuse aspekti ning proportsionaalsuse nõuet arvestades kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8?
- b) Kas edastatav broneeringuinfo on osas, mis puudutab kohustust edastada nimed (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõike 1 esimene lause koosmõjus I lisa punktiga 4), püsikliendi staatust käsitlev teave (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõike 1 esimene lause koosmõjus I lisa punktiga 8) ja üldiste märkuste väljale vabas vormis kantav teave (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõike 1 esimene lause koosmõjus I lisa punktiga 12), piisavalt täpne, et õigustada põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 tagatud kaitse riivet?
- c) Kas põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 ning direktiivi (EL) 2016/681 eesmärgiga on kooskõlas, et lisaks reisijate andmetele kogutakse ka kolmandate isikute andmeid, näiteks reisibüroo/reisiagendi (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 9), alaealisi saatvate isikute (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 12) ja kaasreisijate (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 17) andmeid?
- d) Kas direktiiv (EL) 2016/681 on osas, milles see näeb ette alaealiste broneeringuinfo edastamise, töötlemise ja säilitamise, kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 7, 8 ja 24?
- e) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõige 2 koosmõjus direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punktiga 18, mille kohaselt edastavad lennuettevõtjad liikmesriikide broneeringuinfo üksustele reisijaid käsitleva eelteabe (API andmed) ka siis, kui see on broneeringuinfo identne, on võimalikult väheste andmete kogumise põhimõtet arvestades kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 8 ja 52?
- f) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 6 lõige 4 kui õiguslik alus nende kriteeriumide kindlaksmääramiseks, mille alusel andmeid võrreldakse, on piisav seaduslikult sätestatud õiguspärane alus põhiõiguste harta artikli 8 lõike 2 ning artikli 52 ja ETL artikli 16 lõike 2 tähenduses?
- g) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artiklis 12 piirduakse põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 tagatud kaitset rikkudes veel rangelt vajalikuga, kui liikmesriikide broneeringuinfo üksused säilitavad edastatud andmeid viis aastat?
- h) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 12 lõike 2 kohane anonüümseks muutmise tähendab, et isikuandmete puhul on piiratud põhiõiguste harta artiklite 8 ja 52 kohaselt rangelt vajalikuga, kui seejuures on tegemist kõigest pseudonüümimisega ning andmeid on võimalik mis tahes ajal taasisikustada?
- i) Kas põhiõiguste harta artikleid 7, 8 ja 47 tuleb tõlgendada nii, et nendest tuleneb nõue teavitada reisijaid, kelle andmed on broneeringuinfo töötlemise raames taasisikustatud (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 12 lõige 3), et anda neile seeläbi võimalus pöörduda kohtu poole?
3. Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikkel 11 on osas, milles see lubab edastada broneeringuinfot kolmandatele riikidele, kelle andmekaitsetase ei ole piisav, kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8?
4. Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 6 lõike 4 neljas lause tagab piisava kaitse eri liiki isikuandmete töötlemise eest määruse (EL) 2016/679 (?) artikli 9 tähenduses ning direktiivi (EL) 2016/680 (?) artikli 10 tähenduses, kui vabas vormis täidetavale tekstiväljale „Üldised märkused“ (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 12) saab kanda näiteks toidusoove käsitlevaid andmeid, mille alusel on võimalik teha järeldusi kõnealuste eri liiki isikuandmete kohta?

5. Kas määruse (EL) 2016/679 artikliga 13 on kooskõlas, kui lennuettevõtjad juhivad oma veebisaidil reisijate tähelepanu üksnes riigisisesele rakendusseadusele (käesoleval juhul – broneeringuinfo töötlemist reguleeriv seadus, millega on üle võetud direktiiv (EL) 2016/681; Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681; Fluggastdatengesetz, 6.6.2017, BGBl. I, lk 1484, edaspidi „FlugDaG“)?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT 2016, L 119, lk 132).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2016, L 119, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT 2016, L 119, lk 89).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 7. mail 2020 – C. E. Roeper GmbH versus Hauptzollamt Hamburg

(Kohtuasi C-216/20)

(2020/C 279/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C. E. Roeper GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas kombineeritud nomenklatuuri (¹) alamrubriiki 1521 9099puudutav selgitav märkus (²) on kohaldatav, kuivõrd selles on kasutatud sõna „sulatatud“?
2. Juhul kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on eitav: Kas mõistet „toor-“ kombineeritud nomenklatuuri alamrubriigi 1521 9091 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et meevaha, mis on ekspordiriigis sulatatud ja millest on sulatamise raames võõrkehad mehaaniliselt eemaldatud, kusjuures meevahasse jääb veel võõrkehi, tuleb klassifitseerida sellesse alamrubriiki?

(¹) Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), muudetud komisjoni 9. oktoobri 2019. aasta rakendusmäärusega (EL) 2019/1776, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT 2019, L 280, lk 1).

(²) Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused (ELT 2019, C 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Itaalia) 28. mail 2020 – XX versus OO

(Kohtuasi C-220/20)

(2020/C 279/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano